Fok ve Küçük Su Samuru

Jane MEADOW

Fok ve Küçük Su Samuru

Jane MEADOW

Büyük mavi okyanusun sıcak bir köşesinde gizli bir koy vardı. Su berrak ve yeşildi, kayaların üzerinde yumuşak yosun battaniyeleri vardı. Gümüş balıklar küçük yıldızlar gibi hızla yüzüyordu. Burası yuvarlak, sevimli bir fokun eviydi. Her sabah fok, boynuna atkı gibi doladığı bir yosunla sessiz göllerde yüzerdi.

Fok keşfetmeyi çok severdi. Serin, gölgeli kayaların altına dalar, küçük mağaralara göz atardı. Büyük kahverengi gözleri hep yeni bir şey arardı. Fokun pürüzsüz gri derisinde koyu benekler vardı ve güneşte yuvarlandığında yumuşak krem rengi karnı parlardı. "Ne harika bir macera günü!" dedi fok, dalgalara gülümseyerek.

Güneşli bir öğleden sonra fok küçük bir şıpırtı duydu. Küçük bir su samuru yavrusu suyun yüzüne fırladı! Su samurunun parlak kahverengi tüyleri, ışıl ışıl kehribar gözleri ve küçük siyah bir burnu vardı. Bileğinde örülmüş bir saz bilezik vardı. "Merhaba!" dedi su samuru. "Ben buralarda yeniyim. Benimle keşfetmek ister misin?" Fokun büyük gözleri parladı. "Elbette! Beni takip et!"

İki yeni arkadaş yan yana sessiz, korunaklı bir göle yüzdüler. Su o kadar durgundu ki ayna gibi görünüyordu. "Bak!" diye fısıldadı su samuru, küçük patisiyle işaret ederek. "Kayaların altında gizli bir yol var." Fok başını salladı. "Bu gölleri iyi bilirim. Bakalım nereye gidiyor." Birlikte aşağı daldılar, yüzgeçleri ve patileri serin suda usulca hareket ediyordu.

Kayaların altında ışıl ışıl bir tünelle karşılaştılar. Su samurunun akıllı patileri duvarları yoklayarak gizli tutamaçlar buldu. "Bu taraftan!" diye cıvıldadı. Fok onu izledi, ağır bir taşı itmek için gücünü kullandı. "Çok güçlüsün!" dedi su samuru. "Sen de çok çabuksun!" dedi fok. Birbirlerine gülümsediler, bir takım olmaktan mutluydular.

Tünelin diğer tarafında gizli bir koya doğru yüzdüler. Ama bir sorun vardı. Yosun ve deniz kabuklarından oluşan yüzen bir bahçe dolaşmış ve kırılmıştı. "Olamaz!" diye bağırdı su samuru. "Fırtına onu parçalamış olmalı." Fok dağınıklığa baktı. "Endişelenme. Birlikte onarabiliriz." Su samurunun gözleri parladı. "Evet! Takım çalışması!"

Fok aşağı dalıp büyük, ağır bir yosun parçası getirdi. "Bu nereye gitmeli?" diye sordu. Su samuru yüzen bir kütüğün üstüne tırmandı ve kırık bahçeyi inceledi. "Buraya!" diye seslendi. "Bunu şu kırık çubukların arasından geçirmeliyiz." Fok yosunu yerine iterken su samuru çevik patileriyle bağladı. Yavaş yavaş bahçe şekillenmeye başladı.

Su samuru kırık bir deniz kabuğu sepeti buldu ve küçük patilerini içine soktu. "Bunu onarabilirim!" dedi. Fok, su samurunun çatlakların arasından ince ot sapları geçirişini izledi. "Ne kadar akıllısın!" dedi fok. Su samuru sırıttı. "Sen de ne kadar güçlüsün! O yosunu asla kaldıramazdım." Gülüştüler ve yan yana çalışmaya devam ettiler.

Güneş batmaya başladı, gökyüzünü pembe ve altın rengine boyadı. Fok ve su samuru yorgun ama mutluydu. "İyi bir takımız," dedi su samuru. "Öyleyiz," diye onayladı fok. "Bana patilerimi kullanmanın yeni yollarını öğretiyorsun, ben de sana gücünle nasıl nazik olunacağını öğretiyorum." Sakin koyun üzerinde ilk yıldızların parıldayışını izlerken gülümsediler.

Tam o sırada büyük bir dalga geldi ve bir kütük parçasını yerinden oynattı. Kütük bahçeye çarptı ve bütün bir bölüm eğilmeye başladı. "Çabuk!" diye bağırdı su samuru. "Onu sabit tutmalıyız!" Fok hemen yanına koştu, güçlü bedenini kütüğe dayadı. Su samuru yukarı tırmandı ve uzun bir yosunla onu yeniden bağladı.

Bahçe sallandı, sonra duruldu. "Oh!" dedi su samuru. "Kıl payı kurtulduk." Fok başını salladı. "Bunu birlikte başardık." Birbirlerine baktılar ve her şeyin üstesinden gelebileceklerini anladılar. "Biliyor musun," dedi fok, "senin gibi bir şeyleri onarabilen biriyle hiç tanışmamıştım." Su samurunun bıyıkları gururla titredi. "Ben de senin kadar nazik ve güçlü biriyle hiç tanışmamıştım."

O günden sonra fok ve su samuru en iyi arkadaş oldular. Her sabah yüzen bahçeyi kontrol etmeye gittiler. Bahçe her gün daha yeşil ve daha güzel büyüdü. Diğer deniz canlıları onu hayranlıkla izlemeye geldi. "Nasıl onardınız?" diye sordular. "Birlikte çalıştık," dedi fok. "Ve birbirimizden öğrendik," diye ekledi su samuru.

Su samuru, gücün en nazik olduğunda paylaşıldığını öğrendi. Fok da akıllılığın da paylaşıldığında büyüdüğünü öğrendi. Her gün birbirlerine yeni şeyler öğrettiler. Su samuru foka örmeyi, bağlamayı ve onarmayı gösterdi. Fok da su samuruna büyük şeyleri nazikçe hareket ettirmeyi ve sabırlı olmayı gösterdi.

Bir akşam, ay koyun üzerinde yükselirken fok ve su samuru pürüzsüz bir kayanın üzerine oturdu. "Seninle tanıştığım için çok mutluyum," dedi su samuru. "Ben de," dedi fok. "Senin gibi arkadaşlar okyanusu ev gibi hissettiriyor." Bahçenin suda usulca sallanışını izlediler, dostluklarının yüzen bir hatırasıydı.

Küçük su samuru, fokun tanıştıkları gün bağladığı saz bileziğine dokundu. "Bu bilezik bana seni hatırlatıyor," dedi. "Benim yosun atkım da bana seni hatırlatıyor," dedi fok gülümseyerek. "Her zaman arkadaş kalacağız." Burunlarını birbirine değdirdiler ve her gün birlikte yeni göller keşfetmeye söz verdiler.

Ve böylece, büyülü kıyı koyunda fok ve su samuru mutlu mesut yaşadılar. Herkese arkadaşların birbirlerine harika şeyler öğretebileceğini gösterdiler. Takım çalışması ve nezaketle kırık bir bahçeyi güzel bir yuvaya dönüştürmüşlerdi. Ve koydaki her canlı biliyordu: yardıma ihtiyacın varsa, sadece bir arkadaşına sor. Birlikte her şeyi yapabilirsiniz.